

holde rimelige Priser, præstere god Farvning og i det Hele behandle Kunderne paa en fornuftig Maade, vil kunne beholde Farvningen for hele Den, der er befolket med 14,000 Indvaanere, hvoraf Stege Kjøbstad, i hvilket Farveriet er beliggende, har c. 2,000, og at det er indlysende, at en saadan Bedrift maa indbringe mere end 300 Rd. aarlig; at Farveriet ogsaa af ham drives i et langt større Omfang og med et betydeligt større Folkehold end af Skjønsmændene angivet; at det fremdeles ikke forholder sig som af disse anført, at Beboerne paa Moen lade Meget farve i Stubbeffjøbing, idet han med Visshed veed, at dette kun i en ringe Grad er Tilfældet især nu i Løbet af flere Aar, og at endelig den af Skjønsmændene gjorte Henviisning til det af Tugthusets Nedleggelse flydende Næringsstab er uden Betydning, da det er notorisk, at der fra bemeldte Anstalt som saadan ikke i de sidste 50 Aar tilsammen er farvet for en Værdi af 100 Rd.

Efter Størrelsen af hans Bedrift og de Byrder, han ved Udbyttet deraf har seet sig istand til at afholde, har han formeent, at det omhandlede Monopol maa ansættes til en Capitalværdi af mindst 30,000 Rd.

I en senere Erklæring har Paagjældende endvidere anført, at Bruttoindtægterne af hans Farveri efter et Gjennemsnitsbeløb i Tidsrummet fra 1849—59 aarlig have udgjort 5,407 Rd. medens samtlige Udgifter i samme Tid i Gjennemsnit aarlig have andraget 2,753 Rd., saa at der bliver et Overskud af 2,654 Rd., der, capitaliceret til en Rente af 4 pCt., udgjør en Sum af noget over 66,000 Rdl., hvortil endnu kommer, at han i det sidste Aar har farvet Tvist med en Omsætning af 3,364 Rd., der har givet en Nettoindtægt af 10 pCt. eller 336 Rd. Ved Jlid og Anstrængelse, samt Paapasfælighed, Bekostningers Anvendelse og Omhu for Alt, hvad der kunde bidrage til Farveriets Forbedring o. s. v., har han stadig Aar for Aar udvidet dette og bragt det til saa stor Fuldkommenhed, som muligt; og han har derved opnaaet, at Bruttoindtægterne, som i Aaret 1839 ikkun udgjorde 2,616 Rd., til Aaret 1849 vare stegne til 4,532 Rd. 74 $\frac{1}{2}$., altsaa en Meerindtægt af 1,916 Rdl. 74 $\frac{1}{2}$., og til Aaret 1859 til 5,841 Rd. 54 $\frac{1}{2}$., altsaa

en yderligere Meerindtægt af 1,308 Rd. 76 $\frac{1}{2}$., hvortil endnu maa føies, at han farver og sælger Uldgarn, Badmel, Svergarn, Hørgarn og Blaargarn, medens Indtagten derved ikke er indbefattet i ovenanførte Beregning. I Forbindelse hermed erklærede Paagjældende sig derhos betingelsesvis og navnlig under Forudsætning af, at Erstatningspørgsmaalet kunde afgjøres ad Overeenskomstens Vej, villig til at afstaae den omhandlede Eneret til den 1ste Januar 1862 imod Straf at erholde udbetalt eengang for alle 28,000 Rd.

Ministeriet har imidlertid maattet finde, at det saaledes gjorte Tilbud ikke egner sig til at modtages, og at det folgelig bør foretrakkes at fordre Størrelsen af den Erstatning, der vil tilkomme Eieren for Ophævelsen af den omhandlede Rettighed, paa sædvanlig Maade fastsat ved lovligt Skjøn.

Da iøvrigt det Påserede giver Anledning til at antage, at det mulig vil være forbundet med Vanskeligheder at erholde et tilforladeligt Skjøn over Værdien af Eneretten for sig betragtet, medens den samlede Værdi af selve den paagjældende Eiendom med den dertil knyttede Rettighed turde kunne ventes fastsat med større Sikkerhed, har man tænkt sig, at Diemedet mulig hensigtsmæssigt vil kunne opnaaes derved, at Regjeringen overtager hele Eiendommen med det vedhængende Monopol, mod et Bederlag, som ikke overstiger, hvad der ved lovligt Skjøn fastsættes som det Heles virkelige Værdi, og da Eieren paa herfra givne Anledning har samtykket i, at Forholdet eventualiter ordnes paa denne Maade, er der saaledes ved Lovudkastet andraget paa Bemyndigelse for Regjeringen til at ordne Sagen enten ved en Afløsning af Eneretten alene eller ved Overtagelse af den paagjældende Eiendom med den samme vedhængende Eneret mod et Bederlag, som det forommeldte.

Da Enerettens Ophør vil medføre et Gode for Moens Indbyggere, har man fundet, at der vilde være Opfordring for Communerne paa Den til at deeltage i Afsløsningsbyrden, forsaavidt selve Privilegiet angaaer. De vedkommende Communalbestyrelser, hvis Erklæringer i saa Henseende herfra ere blevne indhæntede, have imidlertid formeent, at der, i alt